ב"ה

הַיֶּלֶד וְהַכֶּבֶשׂ

זֶה קָרָה פַּעַם בַּכפַר הַקָטָן.
יֶלֶד אֶחָד רָאָה כֶּבֶשׂ לָבָן בַּשָׂדֶה.
פָּעָה הַכֶּבֶשׂ: מֶה, מֶה, מֶה!
חָשַׁב הַיֶּלֶד בַּלֵב: אָה, לַשָׂכֵן יֵשׁ כֶּבֶשׂ כָּזֶה לָבָן,
וַדַאי אָבַד הַכֶּבֶשׂ לַשָׂכֵן.
מָצָא הַיֶּלֶד חֶבֶל, קָשַׁר אֶת הַכֶּבֶשׂ לַגֶזַע.
רָץ הַיֶּלֶד, רָאָה אֶת בֵּית - הַשָׂכֵן.
שָׁאַל הַיֶּלֶד אֶת הַשָׂכֵן: "הַכֶּבֶשׂ הַלָבָן אָבַד?"
"כֵּן, כֵּן" - אָמַר הַשָׂכֵן- "מָצָאתָ אֶת הַכֶּבֶשׂ? הֵיכָן?"
"בַּטֶבַע, בַּשָׂדֶה, הֵיכָן שֶׁיֵשׁ גֶזֶר" – עָנָה הַיֶּלֶד.

הָלַך הַשָׂכֵן לַשָׂדֶה, הָלַך גַם הַיֶּלֶד.
רָאָה הַשָׂכֵן אֶת הַכֶּבֶשׂ עַל-יַד הַגֶזַע.
שָׂמַח הַשָׂכֵן, מָחָא כַּף וְאָמַר:
"הֶאַח! הַכֶּבֶשׂ חָזַר בְּ"ה!"
וְלַכֶּבֶשׂ אָמַר: "כֶּבֶשׂ, הַבַּיְתָה!"
שָׂמַח הַשָׂכֵן וְאָמַר לַאָב וְלָאֵם
שֶׁל הַיֶּלֶד, עַל בֹּנֶם וְעַל
מַעֲשֶׂה הַצַלַת הַכֶּבֶשׂ.
וְהַיֶּלֶד שָׂמַח עַל שֶׁעָשָׂה
'הַשָׂבַת אֲבֵדָה'.